

OECD *Multilingual Summaries*

Development Co-operation Report 2015

Making Partnerships Effective Coalitions for Action

Summary in Hungarian

Olvassa el a teljes könyvet az alábbi témában: 10.1787/dcr-2015-en

Fejlesztési együttműködés – 2015. évi jelentés

A partnerségek hatékony koalíciókká alakítása a cselekvés érdekében

Összefoglalás magyarul

A nemzetközi közösség által az elmúlt 60 év során tett fejlesztési erőfeszítések mérhető hatást gyakoroltak a szegénység csökkentésére, az emberek egészségi állapotának javítására, valamint más égető kihívások leküzdésére. A haladást azonban továbbra is visszafogja a kezdeményezések fragmentált volta, az egymásnak ellentmondó prioritások, illetve az össze nem hangolt megközelítések.

Napjaink egyre szorosabban összekapcsolt és globalizált világában ugyanakkor a nemzeti határok elmosódnak, a nemzetközi együttműködés hagyományos formáit alátámasztó állami szuverenitás fogalma pedig egyre inkább megkérdőjeleződik.

Az összehangolt cselekvés szükségessége minden eddiginél sürgetőbb. Az Egyesült Nemzetek Szervezetének irányításával 17 ambiciózus, egyetemes, nagy horderejű, 2030-ra teljesítendő fenntartható fejlődési célt fogalmaztak meg, mely célok eléréséhez nélkülözhetetlen a kölcsönös elszámoltathatóság megfelelő mechanizmusai által alátámasztott globális irányítási rendszerben megvalósuló, hatékonyabb és kiterjedtebb nemzetközi együttműködés.

A partnerségek a fejlődés hatékony mozgatórugói

Bár a legtöbben egyetértenek azzal, hogy a partnerségek rendkívül fontos szerepet játszanak a fenntartható fejlődési célok elérését szolgáló közös cselekvés elősegítésében, a „partnerségek” kifejezés eltérő megközelítéseket, struktúrákat és célokat ölel fel, ezáltal megnehezíti – ha nem ellehetetleníti – az általánosítást.

Ugyanakkor a fenntartható fejlődési célok – bár egyetemesek és az összes országra vonatkoznak – a diverzitás tiszteletben tartására épülnek, mind tartalmilag, mind az igények, a lehetőségek, a politikák és a prioritások tekintetében. Eredmények csak úgy érhetőek el, ha a fenti globális célok elérését segítő partnerségek az egyes országok prioritásaira összpontosítva működnek.

A fentiek összefüggésében az alábbi három irányelv segítheti a partnerségek teljes potenciáljának kiaknázását a 2015 utáni időszakban:

- **1 - Felelős, elszámoltatható cselekvés** . Az elszámoltathatóság a cselekvésért vagy a nem-cselekvésért való felelősségvállalást jelenti, amibe az utóbbi esetben a kötelezettségvállalások teljesítésének elmulasztásáért járó lehetséges szankciók vállalása is beletartozik. Bár a kormányok által biztosított elszámoltatás a 2015 utáni időszakban is a cselekvések alapkövét képezi, napjaink fejlesztési partnerségei az érdekeltek széles körét tömörítik: nemzeti kormányzatokat, parlamenteket, a civil társadalmat, jótékonyági szervezeteket, multilaterális szervezeteket, vállalkozásokat és még sok más érdekeltet – köztük nem utolsósorban a fejlesztési kezdeményezések által érintett közösségeket. Bár a hatékony fejlesztés általános elveit veszik alapul, számos jelenlegi elszámoltathatósági keretrendszer arra a felismerésre épül, hogy a különböző érdekeltek különféle módokon közelíthetik meg a közös fejlesztési programot. Ez

a felismerés bizalmat és kölcsönös tiszteletet szül, mely két tényező az elszámoltathatóság alapköve. Hogyan kezeljük hát az elszámoltathatóságot az egyre komplexebbé váló nemzetközi együttműködésben? Új módszerek szükségesek egymás elszámoltatására, olyan mérhető kötelezettségvállalásokkal és normákkal kombináltan, amelyeket relevanciájuk és hatékonyságuk megőrzése, valamint a közös elkötelezettség és politikai lendület fenntartása érdekében folyamatosan felülvizsgálják és aktualizálnak. Azt is mindenképpen szükséges biztosítani, hogy az irányítási mechanizmusokban az összes partner képviselve legyen, és minden vélemény meghallgatásra kerüljön.

- **2 - Összehangolt, hatékony cselekvés** . A fejlesztési együttműködésben résztvevő partnerek fokozódó diverzitásának fényében minden eddiginél fontosabb elkerülni az erőfeszítések duplikálását és a fragmentációt, ugyanis ezek a problémák már hosszú ideje gátolják a fejlesztési együttműködés hatékonyságát. Bár a 2015 utáni időszak cselekvéseinek hatékonyságát nagy mértékben elősegítené az, ha a partnerségek konkrét problémákra vagy szektorokra – például az egészségügyre, az oktatásra és a fenntartható energiára – koncentrálnának, ez korántsem jelenti azt, hogy a nagyobb számú vagy nagyobb méretű partnerségek kínálják a legjobb megoldást; a tapasztalatok azt mutatják, hogy ez inkább hátráltatja, mint segíti az előrehaladást. A – meglévő szereplőket és struktúrákat integráló – racionalizált partnerségek csökkentik a fragmentált vagy egymást átfedő cselekvéseket, és enyhítik a fejlődő országok jelentéstételi és adminisztratív terheit, ezáltal az eredményeket és a hatást is egyaránt javítják. A partnerségek – a köz- és a magánszféra közötti partnerségeket is beleértve – a megoldások kiterjesztésében is segíthetnek: a fejlesztési megoldások hatókörét nagy számú haszonélvezőre terjeszthetik ki oly módon, ahogy azt az önálló kormányok, vállalkozások vagy jótékonyági szervezetek önmagukban általában nem képesek megtenni. Végül pedig – de a legkevésbé sem utolsósorban – az erős, elkötelezett vezetés adja meg a partnerségeknek a komplex fejlesztési kihívások leküzdéséhez, az irány tartásához, valamint a munka elvégzéséhez szükséges emberi és pénzügyi erőforrások mobilizálásához kellő lendületet.
- **3 - Tapasztalatra épülő cselekvés** . A globális fejlesztési együttműködésnek az aktuális fejlesztési kihívások kezelését célzó reformja magatartásbeli és gondolkodásbeli változásokat kíván meg. A párbeszéd és a tapasztalatokból való okulás elengedhetetlenül szükséges ezen változások bekövetkeztéhez. A jelentésben szereplő 11 esettanulmány eltérő partnerségi tapasztalatokat és megközelítéseket mutat be, azonban legalább egy dolog mindegyikben közös: a tapasztalatokból való tanulás, a tudásmegosztás, valamint a tanulságok és a jó gyakorlatok leszűrése jelentőségének kihangsúlyozása. A dél-dél együttműködés a tudásmegosztás fontos eszköze, mivel lehetővé teszi, hogy az országok a mások tapasztalataiból közvetlenül leszűrt tanulságokat saját politikáik és programjaik alakítására alkalmazzák. Az elszámoltatási mechanizmusok hozzájárulnak a tapasztalatokból való tanuláshoz, így a fejlesztési együttműködés minőségének javításával növelik annak hatását és relevanciáját. Ezek a mechanizmusok a fejlesztési együttműködés keretrendszerének kialakításával, irányításával és megvalósításával foglalkozó szakmai értékelésektől kezdve a folyamatos adaptációt támogató monitorozási, beszámolási és értékelési ciklusokig terjednek.

A 2015 utáni időszak partnerségei új, folyamatosan változó feladatokat teremtenek

A fenntartható fejlesztési célok elérése számos szereplő erőteljes, aktív részvételét kívánja meg, többek között:

- a magánszektort a munkahelyteremtéshez, a technológiai fejlesztésekhez és a beruházásokhoz;
- a civil társadalomét a fejlesztési együttműködésben résztvevő partnerek elszámoltatásához, a nemzeti és globális kötelezettségvállalások teljesítésének kikényszerítéséhez, valamint az állami források produktív, elszámoltatható befektetését biztosító ellenőrzéshez.

Mindez a hagyományosan a fejlesztések fő finanszírozójának tekintett kormányok feladatainak megváltozását is maga után vonja.

Politikai keretrendszer a 2015 utáni időszak partnerségeihez

A 2015. évi fejlesztési együttműködési jelentés megvizsgálja, hogy milyen szerepet játszanak a partnerségek a fenntartható fejlődési célok eléréséhez szükséges, a szuverenitás és a szubszidiaritás,

az integráció és a differenciálás, a koherencia és a specializáció közötti megfelelő egyensúly biztosításában. A tapasztalatokból leszűrt tanulságokra alapozva tíz olyan sikertényezőt javasol, amelyek végrehajtási és monitorozási keretrendszert biztosítanak ahhoz, hogy a partnerségek hatékony, cselekvést biztosító koalíciókká alakuljanak:

- 1. Magas szintű vezetés biztosítása.
- 2. Országos irányítású, kontextusspecifikus partnerségek létrehozásának biztosítása.
- 3. Az erőfeszítés-duplikálás és a fragmentáció elkerülése.
- 4. Az irányítás inkluzívá és átláthatóvá tétele.
- 5. A megfelelő típusú partnerségi modell alkalmazása az adott kihívásra.
- 6. Megállapodás az elvekről, a célokról, a megvalósítási tervekről és a végrehajtási mechanizmusokról.
- 7. A szerepek, feladatok és felelősségi körök tisztázása.
- 8. Folyamatos összpontosítás az eredményekre.
- 9. A célok és célkitűzések elérése irányába tett előrehaladás mérése és monitorozása.
- 10. A szükséges pénzügyi források mobilizálása és hatékony felhasználása.

© OECD

Ez az összefoglalás nem hivatalos OECD fordítás.

Ez az összefoglalás abban az esetben másolható, ha megemlítsre kerül az OECD szerzői joga és az eredeti kiadvány címe.

A többnyelvű összefoglalások az eredetileg angol ill. francia nyelvű OECD kiadványok kivonatos fordításai.

Az OECD on-line könyvesboltban díjmentesen állnak rendelkezésre: www.oecd.org/bookshop

További információ kérhető a Közügyi és Kommunikációs Igazgatóság Jogi és Fordítási Csoportjától: rights@oecd.org, fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Látogasson el honlapunkra: www.oecd.org/rights

Olvassa el a teljes angol nyelvű verziót az OECD online könyvtárában, az OECD iLibrary-n!!

© OECD (2015), *Development Co-operation Report 2015: Making Partnerships Effective Coalitions for Action*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/dcr-2015-en